

différences entre la marque telle qu'utilisée et la marque telle qu'enregistrée n'altèrent pas le caractère distinctif de la marque enregistrée. Le fait que le signe semi-figuratif soit également déposé à titre de marque est sans incidence.

Sur le second point, la Cour décide par ailleurs que l'utilisation de la couleur par le titulaire affecte la perception de la marque par le consommateur et accroît ainsi le risque de confusion entre la marque et le signe litigieux. La comparaison des signes doit donc également s'opérer en prenant en compte la marque telle qu'utilisée par le demandeur. Par conséquent, la Cour retient que l'utilisation par un tiers de la couleur utilisée par le titulaire de marques doit être prise en considération dans l'appréciation du risque de confusion, quand bien même les marques du demandeur seraient enregistrées en noir et blanc.

Cour de cassation 22 octobre 2013

Affaire: P.13.0550.N

INFORMATION. INSTRUCTION

Instruction judiciaire – Actes d'instruction – Saisie informatique

OPSPORING. ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek – Onderzoeksdaden – Informatiebeslag

En 2010, la Belgian Anti-piracy Federation (BAF), association belge de lutte contre la piraterie, avait introduit une procédure en cessation en matière de droits d'auteur visant à contraindre le fournisseur d'accès internet Telenet à rendre inaccessibles les sites internet de The Pirate Bay, lesquels permettent de télécharger illégalement des films et de la musique.

Cette procédure avait donné lieu en 2011 à un arrêt de la cour d'appel d'Anvers ordonnant à Telenet et Belgacom de bloquer certains noms de domaine de The Pirate Bay.

Cette dernière avait toutefois trouvé le moyen de contourner la mesure prononcée en rendant les sites accessibles au travers d'autres noms de domaine.

Une instruction pénale fut ensuite ouverte. Le 6 avril 2012, le juge d'instruction de Malines ordonna à tous les fournisseurs d'accès internet belges de bloquer tous les noms de domaine actuels et futurs renvoyant aux sites internet de The Pirate Bay et ce, sans limitation de durée. Les fournisseurs d'accès se voyaient par ailleurs imposer l'obligation d'avertir les autorités en cas d'apparition de nouveaux noms de domaine renvoyant vers ces sites.

Ces mesures furent contestées en vain par les fournisseurs d'accès devant les juridictions de fond.

Par arrêt du 22 octobre 2013, la Cour de cassation rejette le pourvoi formé par les fournisseurs d'accès.

Contrairement à ce que soutenaient les demandeurs en cassation, la Cour considère que les articles 35 à 39bis du Code d'instruction criminelle permettent non seulement d'adopter des mesures visant à la recherche d'infractions, mais également des mesures visant à faire cesser des actes paraissant constituer un délit ou portant atteinte à des intérêts civils.

De même, la Cour refuse de suivre l'argument des fournisseurs d'accès, selon qui l'article 39bis du Code d'instruction criminelle vise seulement les personnes qui stockent ou permettent de stocker des données, mais pas celles qui fournissent l'accès à un réseau de communications.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Arie Van Hoe*⁷

Wetgeving/Législation

Wet tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wat de kwaliteitsrekening van notarissen betreft en van de hypotheekwet van 16 december 1831 wat de kwaliteitsrekening van advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders betreft

Wet tot wijziging van het Gerechtigd Wetboek wat de kwaliteitsrekening van advocaten betreft

BESLAG EN EXECUTIE

Beslagbare goederen – Algemeen – Derdenrekening van de advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders

SAISIES ET VOIES D'EXECUTION

Biens saisissables – Généralités – Compte tiers des avocats, notaires et huissiers de justice

Met zijn arrest van 27 januari 2011 – inzake de derdenrekening van de advocaat – heeft het Hof van Cassatie een bom gelegd onder de praktijk van de kwaliteitsrekening⁸. De kwaliteitsrekening wordt door de rekeninghouder *qualitate qua* gehouden, voor rekening van één of meer andere personen of vermogens, hetgeen duidelijk blijkt bij de tenaamstelling. Het Hof van Cassatie oordeelde dat bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen behoren (zie over de eenheid van het vermogen: M. GRÉGOIRE, "L'unicité du patrimoine (se) déchire" in *Réalités et fictions du droit des garanties*, Brussel, Larquier, 2011, 483-

⁷. Assistent UA.

⁸. Cass. 27 januari 2011, *TBH* 2011, 561, concl. A. HENKES, noot R. HOUBEN.

489). In de talrijke commentaren op voormeld arrest werd gewezen op de nood aan een wetgevend optreden – gelet op het maatschappelijk belang – om de derdenrekening van de advocaat, en bij uitbreiding de kwaliteitsrekening wettelijk te verankeren.

Aan de oproep wordt tegemoet gekomen met de hierboven vermelde wetten, die om technische redenen van elkaar gescheiden zijn.

De Wet tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wat de kwaliteitsrekening van notarissen betreft en van de hypotheekwet van 16 december 1831 wat de kwaliteitsrekening van advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders betreft, regelt in hoofdzaak de volgende punten:

1. artikel 34 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wordt vervangen. De krachtlijnen van de nieuwe regeling laten zich als volgt samenvatten. Elke notaris maakt een onderscheid tussen zijn eigen gelden en derdengelden. De notaris verhandelt gelden van cliënten of derden via een of meer rekeningen geopend op zijn naam of de naam van zijn notarisvennootschap (art. 34, § 1). Deze rekeningen omvatten de derdenrekeningen en de rubriekrekeningen (art. 34, § 2), welke moeten voldoen aan de in artikel 34, § 3 bepaalde voorwaarden (gericht op de bescherming van de bestemming). Behoudens uitzonderlijke omstandigheden stort de notaris de op zijn derdenrekening ontvangen gelden zo vlug mogelijk door aan de bestemming, indien dit niet mogelijk is – uiterlijk binnen een termijn van twee maanden – stort hij ze op een rubriekrekening (art. 34, § 4);
2. in de hypotheekwet van 16 december 1831 wordt een artikel 8/1 ingevoegd. Deze bepaling is de *crux* van de nieuwe regeling. De schuldvorderingen op gelden, effecten en geldswaardige papieren aan toonder die ten behoeve van een derde zijn geplaatst op de rekeningen bedoeld in de artikelen 446*quater*, 446*quinquies*, 522/1 en 522/2 van het Gerechtelijk Wetboek (*infra*) en de artikelen 34 en 34*bis* van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt *zijn afgescheiden van het vermogen van de rekeninghouder*.

Ten gevolge van deze vermogensafschieding vallen deze schuldvorderingen buiten de *samenloop* tussen de schuldeisers van de rekeninghouder en alle verrichtingen met betrekking tot deze schuldvorderingen kunnen aan de boedel worden *tegengeworpen*, voor zover ze verband houden met de bestemming van deze gelden, effecten en geldswaardige papieren aan toonder. Deze gelden, effecten en geldswaardige papieren aan toonder vallen eveneens buiten de *vereffening* van het huwelijksvermogensstelsel en de nalatenschap van de rekeninghouder. Indien het tegoed van de rekening *ontoereikend* is voor

de betaling van de bestemmelingen, wordt het tussen hen verdeeld in verhouding tot hun aanspraken. Indien de rekeninghouder zelf rechten heeft op het tegoed van de rekening, wordt hem slechts het saldo toegekend dat overblijft nadat alle rechten van de derden zijn uitgeoefend.

De wet tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek wat de kwaliteitsrekening van advocaten betreft, voegt de artikelen 446*quater* en 446*quinquies* in het Gerechtelijk Wetboek in, welke de voorwaarden bepalen waaraan de derdenrekeningen en rubriekrekeningen van advocaten moeten voldoen. Deze voorwaarden stemmen overeen met hetgeen hierboven werd vermeld inzake de derdenrekeningen en rubriekrekeningen van notarissen. Hetzelfde geldt voor de gerechtsdeurwaarders, waarvoor verwezen moet worden verwezen naar het wetsontwerp tot wijziging van het statuut van de gerechtsdeurwaarders (53K2937).

Rechtspraak/Jurisprudence

Grondwettelijk Hof 21 november 2013

Zaak: 162/2013

CONTINUITÉIT VAN DE ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Collectief Akkoord – Homologatie van het reorganisatieplan

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Homologation du plan de réorganisation

Een werknemer wordt ontslagen (zes dagen) vóór de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, en werpt een schending op (door de art. 2, c, d en e, 35, § 2 en 57 WCO) van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet omdat zijn opzeggingsvergoeding een schuldvordering in de opschorting vormt – die onderworpen is aan de modaliteiten van het reorganisatieplan –, terwijl de opzeggingsvergoeding van een werknemer die tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie wordt ontslagen, ontsnapt aan de kwalificatie van schuldvordering in de opschorting, zodat die vergoeding integraal betaald moet worden.

Het Grondwettelijk Hof oordeelt dat “het feit dat de schuldvordering in de opschorting van een werknemer die is ontslagen vóór het vonnis tot opening van de reorganisatieprocedure kan worden verminderd of onderworpen aan betalingstermijnen” zijn oorsprong vindt in artikel 49 WCO, “zonder dat de schuldvorderingen in de opschorting die voortvloeien uit een arbeidsovereenkomst aan die mogelijkheid van vermindering ontsnappen. Hiermee heeft de wetgever gekozen voor een principiële gelijkheid onder schuldeisers in de opschorting” (B.9.3.).